

SANNIDAL

MENIGHETSBLAD

JUNI 2022

NR. 2

82. ÅRGANG

sannídal kírke 250 år

Foto: Ole Tommy Nyland

Vandring på gamle kirkestier

s. 12 - 15

Levende vann

En gammel historie forteller om en mann som hadde gått seg vill i ørkenen og holdt på å dø av tørst. Til slutt kom han over et falleferdig skur med en gammel rusten vannpumpe foran. Han slepte seg bort til den, grep håndtaket og begynte å pumpe. Ingenting skjedde.

Med ett fikk han øye på en slitt og bulket metallflaske som sto ved siden av, og tok den opp. På flasken var det en utydelig inskripsjon. Mannen blåste av støvet og leste: "pumpen må fylles med alt vannet i denne flasken for at ventilene skal virke. Ps. Husk å fylle flasken igjen før du går videre."

Mannen sto plutselig overfor et valg. Hvis han drakk vannet på flasken, ville han slukke tørsten som brant i ham, men bare for et øyeblikk.

Hvis han helte vannet på pumpen, ville den kanskje pumpe opp kaldt, friskt vann og redde både han og dem som kom etter. Skulle han satse livet sitt på at den utydelige, gamle skriften var sann?

Mannen åpnet motvillig flasken og helte alt vannet i pumpen. Så grep han håndtaket og begynte å pumpe. Til å begynne med kom det bare rustne knirkelyder, så begynte det å surkle i den, det kom noen dråper, så noen til, og til

slutt fosset det ut kaldt, krystallklart kildevann. Desperat fylte han flasken og drakk hver dråpe. Han fylte den på ny og på ny. Vannet tok aldri slutt.

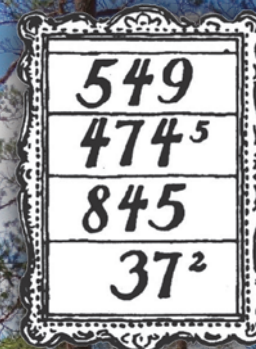
Siste gangen fylte han flasken helt til randen, satte korken godt på og plasserte den der den hadde stått. Men før han dro videre, føyde han til under den gamle inskripsjonen: "tro meg, det virker! Men du må være villig til å satse alt for å finne det ut!"

Jesus brukte selv bildet av kilden med sprudlende friskt vann. Vår himmelske Far ønsker å gjøre oss til kilder som skaper liv omkring seg, liv i dypeste forstand...

På den siste dag i høytiden, den store festdagen, stod Jesus fram og ropte: «Den som tørster, la ham komme til meg og drikke! Den som tror på meg, fra hans indre skal det, som skriften har sagt, renne strømmer av levende vann.» Dette sa han om den Ånd de som trodde på ham, skulle få. (Joh. 7, 37-39)

Harald Magnus Monsen.
Sokneprest i Kragerø og
Levangsheia sokn.

Salme på vandring

Vi er et folk på vandring.
Når veien blir slitsom og lang,
vi søker en eng og en kilde,
et fristed for bønn og sang.

Vi er et folk på vandring.
I uro, bekymring og nød,
da søker vi styrke og stillhet,
og samles om vin og brød.

Vi er et folk på vandring.
I tro kan vi skimte iblant
et hjem for hver søkende pilgrim,
det salige livets land.

NORSK SALMEBOK 2013, NR. 618
T: BRITT G. HALLQVIST 1981 • O: EIVIND SKEIE 1982 • M: EGIL HOVLAND 1981

MENIGHETSLIV i gammel tid

Jeg vil nå forlate gammel homiliebok for ei tid og se litt på andre kilder som forteller om kristenlivet i gamle dager. Selv om "Kvitekrist" hadde erstattet gammel gudetro levde mye av folket roen videre i folks forestillingsverden. Kristendommen kom selv med fortellinger om undre, mirakler, hellige kvinner og menn. Gammel overtro og bibelfortellinger ble nok blandet sammen. For eksempel kunne en som var redd mørket korse seg og be et

fadervår til beskyttelse mot underjordiske før de gikk ut i mørket.

I det følgende har jeg skrevet av Aschehougs norgeshistorie bind 2, kapittel om «Kristenhald».

«Det er det første i lovene våre at vi skal bøye oss mot øst og be til den hellige Kristus om et godt år og fred, og om at vi må ha landet vårt bygd og ha landsdrotten (kongen) vår lykkelig.» Slik lyder innledningssetningen i Gulatingsloven som en kristen formålsparagraf for det norske samfunnet i middelalderen.

Kirke og kristendom kom til å danne rammen om det enkelte menneskes liv. Straks etter fødsel skulle alle døpes; det var påbudt ved lov. Gulatingsloven nevner fem frister for å døpe barn. Alle som var født etter jul skulle være døpt innen «gagnfasten» (niende søndag før påske). De som var født i fasten skulle være døpt til påske. De som var født etter påske til jonsok. Etter Jonsok var fristen Mikkelsmess (29. september), og de som var født etter Mikkelsmess måtte være døpt til jul.

Dåpen var det eneste av kirkens sakramenter som var obligatorisk. Den var

viktig fordi den visket ut arvesynden som alle mennesker var født med. Dåpen førte også barnet inn i det kristne samfunn som medlem av kirken. Uten dåpen var det nyfødte mennesket fortsatt urent. Derfor ble dåpen kalt «skirn» på gammelnorsk som betyr renselse. Den som døde udøpt kunne ikke begraves i viet jord og var dømt til fortapelse. Loven pålegger streng straff, en bot på hele tre merker, for den som gravla et «hedensk» barn – det vil si et barn som var udøpt - på kirkegården. Den strenge straffen skulle sikkert motvirke en tilsvarende streng trang til å begå et slikt lovbrudd. De potensielle lovbrysterne var nok særlig desperate kvinner med barn som døde under fødselen og derfor var udøpte. Men disse forferdelige følgene av en uteblitt dåp førte til at det ble fastsatt regler for såkalt nøddåp. I Gulatingsloven heter det at om barnet etter fødselen er for svakt til å nå en kirke eller en prest, skal de menn som drar med det dyppe barnet i vann og døpe det. Dåpsformularet var ordrett: «Jeg doper deg i Faderen, Sønnens og Den Hellige Ånds navn». Seinere kom det et tillegg til loven som gikk enda lenger. Om de ikke var vann å få tak i, var det tillatt å døpe i den væske som var for hånden, til og

med spytt. «Og denne dåpen kan selv en kvinne gjøre, om de ikke får tak i en karmann,» heter det.

Nils Jul Lindheim

SANNIDAL KIRKE

250 ÅR I 2022

JUBILEUMSPROGRAM

Onsdag 20. april: Historielagets årsmøte på Samfunnshuset. Opptak av Torkell Tande der han forteller fra Sannidal kirkes historie, bildeserie i tilknytning til de tema Tande berører.

Torsdag 28. april: Vårkonsert med Sannidal Soul Kids og Sannidal Soul Children i Sannidal kirke.

Lørdag 30. april: Tur til Norsk Folkemuseum på Bygdøy i Oslo.

Torsdag 26. mai: Vandring på gamle kirkestier – fra Lindheim til Sannidal kirke.

Gjenstående arrangementer, alle i Sannidal kirke.

Søndag 4. september kl. 11.00: Jubileumsgudstjeneste. Sokneprest Sigrid Thordardottir. Prost Trond Engnes. Biskop Stein Reinertsen. Innvielse av nytt orgel. Kammerkvartetten KvARTpå4 spiller. Kirkekaffe.

Onsdag 12. oktober: Ny sjanse til å høre og se Torkell Tandens foredrag med tilhørende bildeserie. Kjolebrønd blåsegruppe spiller.

Onsdag 2. november: «Salmer i 250 år». Mecky Wohlenberg.

Lørdag 10. og søndag 11. desember: Karl Holte Aarø m.fl. har jubileumskonsert.

JUBILEUMSBOK

Jubileumsboka er til salgs på menighetskontoret i Sannidal og i Sannidal kirke.

Pris: Kr. 300. Ved kjøp av 2 eller flere bøker er prisen kr. 250 pr. bok.

**Kontakttelefon for henvendelser
vedr. boka: 416 33 056.**

KONFIRMAN* 2023

Til alle 14-åringer i Sannidal!

Neste år kan du feire din konfirmasjonsdag i kirken!
Velkommen som konfirmant i Sannidal kirke!
Invitasjonen ligger snart i posten. Om du ikke mottar invitasjon, ta kontakt med menighetskontoret.

Tlf. 907 33 156 – menighetskontor@kragerokirkene.no

Denne sangen liker vi spesielt godt!

På besøk hos Juntos – Sannidal Soul Children spurte jeg de unge sangerne om de hadde en salme eller sang de likte veldig godt.

De svarte «Nådepuls».

«Vi syns den har så veldig fin melodi! Og vi liker budskapet også.»

Margrete (assistenten) sier at hun tenker det betyr at Jesus styrer alt og at vi kan gi slipp. Og ei sa at melodien også var så de følte at de kunne gi slipp; særlig litt uti gir det sånn at en bare føler wow..., da gir vi slipp. Ei likte spesielt godt å tenke på «ditt hjerte slår i meg».

Når dette leses har koret hatt en forestilling om hvordan det er å være kristen ungdom i dag. Der var det Disney-sanger som ble knyttet til livet med Jesus. For det er ikke så lett å være kristen ungdom idag. En som bare var med en kamerat på øvelsen den kvelden mente det var mye fordi mange hadde så mange fordommer om det å være kristen.

Musicalen som ble framført nå i juni var en flott opplevelse! Det er det også å synge og å høre «Nådepuls».

Anne Liv Baltzersen.

Nådepuls

Her er jeg Gud, med mine byrder
Jeg kommer nå, med mine sår

Du har jo sagt at jeg kan hvile
inntil deg, hvor hjertet slår.

:/: Ditt hjerte slår i meg
Din nådepuls, ditt liv i meg:/:

Du er min Far, du er min Frelser
Et håp som står der tvilen rår.

Jeg takker for at jeg får hvile
inntil deg, hvor hjertet slår.

:/: Ditt hjerte slår i meg
Din nådepuls, ditt liv i meg:/:

La din nådepuls
Være rytmen i mitt liv

Jeg takker for at jeg får hvile
inntil deg, hvor hjertet slår.

:/: Ditt hjerte slår i meg
Din nå, ditt liv i meg:/:

JESUS + DISNEY = SANT

(Går det an det, da?)

Ungdommene i Sannidal Soul Children, sammen med leder Hildegunn og assisterende korleder Margrete (begge med etternavn Wangen) ville ikke ta sommerferie dette året. I hvert fall ikke før de hadde laget og framført musicalen Jesus+ Disney = Sant. Musicalen satte søkelyset på hvordan det er å være kristen ungdom i dagens samfunn, endel basert på ungdommenes egne erfaringer.

Torsdag 9. juni var det framføring av musicalen, som var de modige ungdommenes eget «påfunn». De framførte lot seg imponere av kreativitet, kvalitet og innlevelse.

Det vil vi gjerne ha mer av!

Matias, Marie, Tomine og Eline fra Juntos.

Sannidøler på busstur

En gang i tiden hadde en tur til hovedstaden vært en stor hendelse, som man hadde omtalt i ærbødige vendinger i lang tid, både før og etter. Nå er det helt vanlig. Selv for sannidøler.

Men stopp litt; det som skjedde den 30. april, da 44 sannidøler tok turen til Norsk Folkemuseum på Bygdøy, det har da blitt snakket om i uker etterpå.

Foranledningen var det som de fleste nå er klar over, at Sannidal kirke fyller 250 år. Men det skjedde ting før Sannidal nåværende kirke ble bygget, også.

Merk at teksten på den gamle altertavlen sier noe om hvem det er som har gitt/bekostet den. Riktignok med halehenget «Til Guds ære» i litt mindre skrift på slutten.

Historien om kirken er i jubileumsåret dokumentert i form av en bok på 112 sider, og her går det tydelig fram at det hele begynte for rundt 850 år siden.

På Folkemuseet på Bygdøy finnes det en samling der gjenstander som tidligere har vært inventar i kirker rundt i landet er utstilt. Og Sannidal er representert her, med prekestol og altertavle fra den gamle stavkirken. Samt trefigurene Adam og Eva. Kirkesamlingen er til vanlig ikke tilgjengelig på annen måte enn at en kan se gjenstandene på avstand. Denne dagen ble det imidlertid låst opp, og konservator ved museet, Marie Fongaard Seim var guide for historieinteresserte sannidøler. Vi stod så nær gjenstandene at vi kunne tatt på dem, men her gjelder formaningen: Bare se, men ikke røre!

For anledningen hadde konservatoren

hentet fram evangelistene. Dere vet, Matteus, Markus, Lukas og Johannes. Trefigurer som er fra 35 – 50 cm høye, og som også har hatt tilhold i stavkirken. Evangelistene pleier å ligge i låste magasin. Ganske spesielt å være så nær på gjenstander som er laget for mange hundre år siden, og som er en del av vår lokale historie.

Men før reisefølget kom så langt hadde vi bak oss en trivelig busstur, med innlagt stopp på Lierkroa. Allerede før Farsjøbrua dukket den første attraksjonen opp, en svart, liten gris som hadde forvillet seg ut på E18. Heldigvis kunne vi snart lese på kv.no at den var kommet seg trygt hjem til eieren.

Turen var et samarbeid mellom Sannidal Historielag og Sannidal menighet, og Ragnar Grønåsen var reiseleder. Han serverte passe porsjoner med historie og historier på veien innover.

Etter omvisningen i kirkesamlingen ble deltakerne sluppet løs på resten av det store området som Norsk Folkemu-

seum består av. Her kan en gå i timevis, og det finnes noe for enhver interesse.

Etter Bygdøy gikk turen inn i selve Oslo, og videre opp til Grefsenkollen, der følget skulle spise middag. Restaurant-sjefen med røtter fra Kjølebrønd hadde tatt hensyn til hvor gjestene kom fra, så her kunne vi få så mye poteter vi ønsket. Vi fikk også høre historien om det staselige bygget med den eventyrlige utsikten over Oslo. Grefsenkollen ble bygget i 1926, og ferdigstilt på 10 måneder. Dette til tross for at det ikke var vei opp, og at alt tømmeret derfor ble fraktet opp ved hjelp av hester.

Som tidligere nevnt har mange snakket om denne turen i etterkant. Og det i positive vendinger. Etter to magre år, magre på sosial kontakt, kunne en hel flokk være sammen en hel dag.

La oss ikke glemme sjåføren, Tom Arne Bjørklund. Han gjorde bussturen til en svært behagelig opplevelse.

Kari Skarvang

VANDRING

på gammel kirkevei

Sannidal sokn var stort. Fra grensetraktene mot Aust Agder til Stråholmen. Reise til kirken var en utfordring. De som kunne bruke båt tok seg nok oftest til Kil og gikk derfra. Fra Kragerø, Helle og Kjølbrønd gikk det veier. Disse veiene var egnet for å ri/kløve. Noen kunne kjøres med slede og andre kanskje også med kjerre. Fra Mørland og Dalen/Øyfell gikk veien forbi Lindheim over Lindheimsheia via Kartmyr til Lønne og Kirka.

Som en del av jubileumsmarkeringa for 850 års menighetsarbeid ble det på Kristi himmelfartsdag den 26 mai arrangert kirkevandring fra Lindheim langs den gamle kirkeveien. Noen møtte opp ved kirken og ble med på samkjøring til Lindheim, andre møtte direkte. 112 personer samlet seg på moen ovenfor Lindheim for en liten introduksjon før følget begynte gangen mot den gamle kirken.

Veien har ikke vært brukt på mange år. Noen steder er den tydelig og steinsatt. Det er små stykker med noe som likner hulvei og det er steder hvor der ingen merker er. Hans Bjarne og Torkild Kittelsen, far og sønn og grunneiere på deler av veien, kjente det gamle faret. Sammen med Ole Tommy Nyland og Olav Bråtane hadde disse ryddet veien slik at det ble lettere å gå. Første stopp var på turens høyeste punkt på Lindheimsheia. Der ligger Brudesteinene. Om disse steinene i sin tid var kvilesteiner eller om det var steiner som ble brukt for å stige av og på hesten når brura rei til kirke er ikke godt å si. Fra vann er det bratt og det var vel ikke lett å sitte i damesal i de kneikane.

Neste stopp var under urene på sørsiden av Lønstravann. Her fortalte Nils Jul historien om Horkjenn. Om jenta som ble druknet og gjerningsmannen som ble skutt med en sølvknapp og gravlagt i denne ura.

Neste stopp var også kaffipause. Etter å ha kommet over bekken fra Lønstravannet til Krokjenn slo følget seg ned i lyngen og fant fram nista. Vår Herre hadde gitt oss godt vær og det var godt

Lang, lang rekke.

Mange på kirkevei.

å få en kvil. Her kunne deltagerne også se de tre gamle fløterdammene og høre litt om tømmerhogst og fløting av ved og stokker i gammel tid.

Under hele marsjen summet samtalen og vi fikk en god illustrasjon på hvor viktig kirkegangen i gammel tid også var rent sosialt. Folk fikk høre nytt og fikk slått av en prat med sine naboer. Neste etappe gikk til Plankebukta. Hva som er bakgrunnen for navnet vet vi ikke, men kanskje ble det lagt stokker og planker ut i vannet for å forsterke veien akkurat der.

Tjuvhelleren ligger mellom Plankebukta og Kartmyr. Kartmyr er en gammel plass som ble fraflyttet på slutten av 1800 tallet. Det var der den første skytebanen i Sannidal lå.

Stien opp til Vilddal og deretter over bruddet til Lønne, gjennom sauegarden, under veien, over bekken og så var vi framme ved kirka og der ventet sjokoladekake og kaffi.

Det kom opp spørsmål om opprinnelsen for navnene Lønstravann og Kartmyr. Det klarte ikke undertegnede

Nils Jul Lindheim og Ragnvald Fuglestveit.

å svare sikkert på, men han kontaktet Norsk stedsnavnregister ved Universitetet i Bergen som svarer: Kartmyr betyr tuete, ujevn myr. Lønstravann er noe usikkert. Det kan bety vannet som grenser til Lønne pluss veien, eller tråkket til Lønne.

Presten Sigrid hilste vandrerne. Hun minnet om at i gammel tid var troen på ånder og makter sterkere enn nå. Folk trodde på huldre og troll. Kirkens beskyttelse betydde mye for trygghet både i dette liv og de neste. Kirkeveiene var som blodkarene i me-

nigheten, menneskene blodlegemene. Kirken var "lungene". Folk kom med sine plager og kunne skrifte, få syndforlatelse og nattverd. Barna kunne døpes og ved det få Guds vern mot de onde makter. De døde kunne gravlegges i signet jord, med ansiktet mot øst og Jesu tilbakekomst.

Fem kilometer kirkevei i terrenget er krevende, men det ble vist en imponerende innsats. Og noen sov nok ekstra godt natta etter denne turen.

Nils Jul Lindheim

Påskevandring

Hosianna Davids sønn!

Før hanen galer i natt skal du fornekte meg tre ganger.

Jeg finner ikke noe skyld hos denne mannen.

Han gikk den tunge veien.

Trosopplæringsutvalget i Sannidal menighet arrangerte påskevandring ved og i Sannidal kirke søndag 3. april 2022. Her er noen glimt fra vandringen.

ALLE FOTO: ANNE-LIV BALTZERSEN.

Hvem leter dere etter.

Deg være ære Herre over dødens makt.

Ei skikkelig modig dame (del 3)

(Resyme)

Gladys Aylward, den unge engelske kvinnen som senere skulle bli kalt «AI WAH DEH», den rettskafne på kinesisk, og som var fast besluttet på å reise til Kina som misjonær, var endelig ankommet Kina. Etter å ha blitt invitert til en misjonsstasjon i Kina av den gamle misjonæren fru Lawson hadde hun nå gjennomført den lange og farefulle reisen. Lite visste hun om alle de farer og utfordringer livet de neste årene skulle bringe med seg og at det skulle gå hele 20 år før hun igjen fikk se hjemlige trakter i England.

Gladys Aylward.

Endelig fremme i Kina.

Landsbyen hun var kommet til het Yangcheng. Lenger enn selv sagaene kunne fortelle hadde byen lagt på fjelltoppen. På tre sider skrånet landskapet nedover, mens det på sørsiden hadde et stup på flere hundre meter mot dalføret nedenfor. Byportene ble stengt om kvelden og muldyrkaravanene som kom etter dette måtte overnatte i vertshusene utenfor byen.

Her ble Gladys møtt av en liten hvithåret dame med de blåste øyne hun noensinne hadde sett og hun så opp på Gladys.

- Og hvem er så du? spurte hun kort.
- Jeg er Gladys Aylward, er du fru Lawson?

- Det stemmer. Kom inn.

Gladys lot seg ikke vippe av pinnen av den korte og avmålte velkomsten etter alle strabasene på den lange reisen til Kina.

Muldyrføreren hjalp henne ned fra muldyret og hun fulgte etter fru Law-

son inn i huset. Huset var, som de fleste kinesiske hus, omgitt av en mur. En port førte inn til en gårdsplass og Gladys synes huset virket svært forfallent. Nesten alle dørene manglet hengsler, hauger av skrot lå utover gårdsplassen og det var veldig skittent.

Gamle fru Lawson, misjonæren, var 150 cm høy, syttifire år gammel og virket ganske svakelig synes Gladys. Men skinnet bedro. Fru Lawson var fra Skottland og hadde kommet til Kina som 21 åring, lært seg språket og giftet seg med en kollega - men nå hadde hun vært enke i mange år. Lokalbefolkningen så på henne med stor mistro og mente hun var en fremmed djevel og ond ånd, og de kastet ofte søle etter henne når hun var ute og gikk. Men fru Lawson brydde seg ikke og selv om de spyttet etter henne til å begynne med var det uaktuelt å gi opp. Hun var en kriger for Herren som ikke lot seg vippe av pinnen.

En henrettelse.

Det ble noen tøffe uker for Gladys til å

begynne med. Hun hadde nesten ikke penger og hadde kun seks shilling igjen. Hun var mange tusen kilometer hjemmefra og kunne ikke snakke landets språk. På gatene ble hun trakassert og spyttet på og ofte kom hun gråtende hjem. En dag ble hun vitne til en sammenstimling på det lokale torget og nabokonen gjorde ivrig tegn til at hun skulle komme.

Hun forstod ikke det hun fikk se. En mann stod der med optrukne skuldre, glattbarbert og med hårpisken rundt pannen. Stiv av skrekk fikk hun se at en soldat trakk frem et krumt sverd og lot dette hvine gjennom luften og en stråle av blod sprutet ut over broleggingen.

Folkemengden ropte av begeistring da hodet falt og rullet bortover gaten. Gladys trengte seg forbi tilskuerne og løp hjem.

- Hva i all verden har hendt sa gamle fru Lawson da Gladys kom springende.
- Jeg har sett noe fryktelig, hulket Gladys.
- De drepte en mann på torget og hugget hodet av ham med sverd.

Jeannie Lawson som hadde bodd mer enn femti år i Kina, la fra seg blyanten og så Gladys rolig inn i øynene.

- Det er straffen for visse forbrytelser. Antagelig hadde han vært banditt eller morder og saken har vært prøvd for Mandarinene, den lokale øverste embedsmannen og den som blir funnet skyldig mister hodet på flekken, det er vanlig.
- Men, det er fryktelig, utbrøt Gladys
- Tror du dette er England? spurte fru Lawson.
- Nei, men...
- Liket blir kastet utfor fjellsiden og blir spist av åtselugler og ulver. Her det ikke snakk om noen kristen begravelse.

Hodet kommer på en stake på bymuren så alle kan se det.

- Det er så middelaldersk, sa Gladys
- Ja det er middelaldersk og det er mye her i Kina som du må vende deg til. Vi skal endre disse tingene ved kjærlighet og kristi visdom og det gjør vi ikke ved å begynne å grine, kom det kontant fra den gamle misjonæren.

Tilvenning og dagligliv.

Nå fulgte en tilvenningstid for den nyankomne og den gamle misjonæren forklarte hvordan det lå an med økonomien. Hun hadde en liten privat inntekt og husleien var to shilling og fire pence i året, omregnet til engelsk valuta. Hirse, hvete og grønnsaker kostet bare noen få cash – dvs små koppermynter med hull i midten som ble tredd i bunter på en snor. Det gikk to hundre cash på en kinesisk dollar som nå var verdt omkring en engelsk shilling. De skulle altså ikke lide noen nød.

Men hva var hensikten med økonomisk trygghet hvis de ikke kunne utføre det arbeidet de var kommet til Kina for å gjøre?

Gjennom århundrene hadde byens oppgave vært å beskytte en viktig handelsvei. Her skulle muldyrkaravaner og reisende få et trygt natteleie og trafikken økte stadig. I en karavane var det gjerne sju dyr og to førere - og de kunne ha følge av opp til 12 kulier(bærere) med tunge åk som de bar over skuldrene.

Gladys tenkte at om man kunne få disse karene i tale så ville de føre budskapet med seg over hele provinsen. Og slik ble det.

«Vertshuset de åtte lykter».

Gladys og gamle fru Lawson ble enige om

å etabler et vertshus og de satte i gang med rydding og oppgradering av huset. I sin tid ble dette faktisk bygget som vertshus og derfor var det god plass, de hadde godt med forsyninger og de var klar.

Men kundene uteble og det ble snart klart at de ble boikottet. Så de holdt krigsråd.

- Du må dra dem inn, sa gamle fru Lawson.

- Dra dem inn ?? spurte Gladys.

Og slik ble det. Gladys stilte seg opp utenfor vertshuset og bokstavelig talt dro det ene reise følget etter det andre inn fra gaten utenfor vertshuset, og selv om skepsisen var stor til å begynne med, fikk stedet etter hvert et godt rykte. Det var nemlig slik at de reisende i tillegg til husrom og mat også fikk fortalt historier. Dette var inklusive i prisen og veldig populært. Her fikk de reisende høre et mangfold av historier fra Bibelen.

Medarbeideren og kokken Yang, som også var Gladys språklærer, var en uvurderlig ressurs. Han fortalte historier til de tilreisende karavanene som overnattet på vertshuset og reiste dessuten sammen med Gladys når hun oppsøkte lokale landsbyer i nærområdet.

To ganger hørte hun ham entusiastisk fortelle om Jesus Kristus som førte alle dyrene inn i arken og seilt over flomvannet til Bethlehem.

Slutten på et misjonærliv.

En stund senere skadet gamle fru Lawson seg i en fallulykke. Hun ble hardt skadet, livet ebbet sakte ut - og livsreisen var snart slutt.

Gladys kunne høre henne si stille:

- Kom til meg alle dere som strever og har tungt å bære og jeg vil gi dere hvile. Hun siterte Jesu egne ord.

Så ble det morgen, solen steg, dagen kom ned fra fjellene og ved middagstider døde Jeannie Lawson. Det var unektelig langt fra oppveksten i Skottland til en landsby i Kina. Den gamle misjonæren hadde fullført sitt livslange kall. Nå var det Gladys sin tur.

Mandarinens fotinspektør.

Noen uker etter fru Lawsons bortgang hørte Gladys bråk og støy på gårdsplassen. Medarbeideren Yang kom springende og ropte: *- Mandarinen kommer! Mandarinen kommer!*

Mandarin var en lenge benyttet embedstittel i det keiserlige Kina og gav stor personlig prestisje og makt. Og Gladys var nervøs for å møte en slik myndighetsperson.

Den staselige Mandarinen kunne opplyse henne om at hans ærend var å skaffe områdene som han hadde ansvaret for, en fotinspektør - og at hun måtte hjelpe til med å skaffe denne personen. Myndighetene hadde på dette tidspunktet besluttet at skikken med å binde føtter på nyfødte jentebarn skulle opphøre og at alle heretter skulle ha ubundne føtter.

Men etter to måneder hadde det ikke lyktes henne å skaffe en slik person, så Mandarinen erklærte at det ble Gladys som måtte påta seg oppgaven som mandarinens personlige fot inspektør. Sammen med oppgaven fulgte det med penger til mat, litt lønn, et muldyr og to soldater som skulle vokte henne.

Samtidig gjorde Gladys Mandarinen uttrykkelig oppmerksom på at hun også kom til å forkynne evangeliet om Jesus Kristus og ville arbeide for å omvende mennesker. Dette aksepterte Mandarinen så lenge hun utførte oppdraget som fotinspektør.

Og slik gikk det til at Gladys oppsøkte både nære og fjerne områder som myndighetenes fot- inspektør og når hun kom til steder hvor barnas føtter var bundet kommanderte hun dem fjernet. Og dersom noen ville motsette seg dette skulle Mandarinen personlig ta seg av saken, gav han beskjed om.

Besøkene i landsbyene vakte oppsikt. Både fordi hun var en fremmed og fordi hun kom med nyheter utenfra. Om kveldene kom folk for å høre henne fortelle om denne mannen, Jesus Kristus, hvis æverdige far var selve gud i himmelen og de forstod at denne mannen hadde levd et enkelt liv som dem.

Han var en interessant mann og den offisielle fotinspektøren var en uutømmelig kilde til historier om ham.

Fortsettes.

Dan Lyngmyr.

FAKTA:

Navn: Gladys May Aylward

Født: 24. februar 1902 i England – død 3. januar i 1970 - på Taiwan.

Yrke: Misjonær i Kina mellom 1930 og 1949. Deretter bosatt i England for å pleie sin mor før hun døde. Misjonsengasjert i Hong Kong. Senere på Taiwan, fra 1958, hvor hun etablerte et barnehjem og bodde til sin død.

Sivilstatus: Ugift - Bilde: Gladys i Kina

Kilder: Store Norske, Wikipedia, Sitater fra boken «Misjonæren»- («The small Woman») av Allan Burgess, oversatt til Norsk og utgitt som samendrag av «Det beste» i 1972.

- Gå til han alle som strever og har tungt å bære og han vil gi dere hvile.

I bønner, både i den allmenne kirkelige tilbedelse, og i den konkrete personlige bønn, ligger den troendes kamp og håp.

Og hvem kan vel si at det ikke finnes forhold i livet hvor våre egne ressurser, erfaringer, tid og penger ikke strekker til.

Hele bibelen er breddfull av eksempler på bønner med konkrete formål. Et stort antall steder i bibelen oppfordrer dessuten den troende til konkret bønn - under alle livets omskiftelige forhold. Både om helbredelse og utfrielse fra krevende livshendelser, men også under alle hverdagslige små og store forhold.

Hverdagens bønner.

Oppriktige bønner som forventer det ekstraordinære, burde derfor være en naturlig del av den troendes hverdag. I like stor grad som erkjennelsen av det faktum at svarene ikke alltid er slik vi ønsker.

Det er kun evigheten som kan gi oss det endelige svaret på hvorfor noen mennesker opplever mirakler og blir løftet vekk fra hverdagens tunge byrder. Mens andre opplever at selv de inderligste bønner forblir ubesvart, og må gå smertens tunge vei.

Uansett så bør Jesus være forbildet i vårt bønneliv. Han som selv sa ; *- må din vilje skje.*

Og uansett svar, fortsatt er vi fullkomment elsket av Gud og verdifulle fordi vi finnes - skapt i Guds bilde.

Dan Lyngmyr

150-ÅRSJUBILEUM

– Mo eldre kvinneforening

Kvinneforeningen fylte 150 år i 2021, men pga koronarestriksjoner ble feiringen utsatt. 25. april kunne vi innby til fest på Mo bedehus.

Trond Engnes talte og hadde hilsen til foreningen. Han tok også fram hvor mye den gamle kvinneforeningsbevegelsen hadde å si for utviklingen av demokratiet i landet. Og ikke minst for å få damene med. Mannsgruppa sang flott for oss og var med å skape fest med det. Og vi hadde en egen jubileumssang.

Jubileumskake.

Og så litt historie om foreningen: Mo eldre kvinneforening som er tilsluttet det Norske Misjonsselskap startet i 1871. Navnet fikk den etter at det ble startet en ny kvinneforening her, som arbeidet for det som den gang het Kina-misjonen (NLM). De kalte seg «Mo yngre kvinneforening» og denne ble da «Mo eldre kvinneforening» fordi det var en eldre forening, ikke fordi medlemmene var eldre (lavere gjennomsnittsalder da enn nå..). En predikant kom på besøk til Mo yngre kvinneforening, så seg om og sa: «Oj, er dette den yngre kvinneforeningen, hvordan ser de da ut i den eldre kvinneforeningen?»

Det var en prest som startet kvinneforeningen. Og presten var selvskreven

formann de første åra. De samles i hjemmene. Begynte med å drikke kaffe. Etter kaffe'n trakk presten seg litt tilbake, ofte sammen med mannen i huset. Damene prata og strikka. Etter en stund kom han inn igjen. Da var det andakt og sang. Og kollekt til misjonen på hvert møte.

Noe av det kvinneforeningen er "kjent" for er fastelavensbasaren. Den startet de med for 130 år siden. I tidligere tider var det en stor basar med auksjon. Damene hadde f.eks sydd forklær. Ofte kjøpte mennene deres de tilbake på auksjon og gav i presang til kona. Mennene var flinke til å møte opp på basarer og by på auksjonen. Det var både åresalg, bøker som var solgt nr. på tidligere og lodd til aften-

Mo eldre kvinneforening 1991.

trekning. Da var det ekstra populært å vinne bløtkaka. Det var stor stas å komme på basaren! Ei dame som ikke var så bra fikk "godstolen" sin med på hesteskyssen - og satt i den fremme på bedehuset. Mange unger var det også på basaren. De som skulle selge lodd måtte av og til stege over ungene som lå på golvet. De har hatt fine og praktiske gevinster på basaren. Særlig under krigen var det veldig populært med kålhoder, andre grønnsaker, poser med ull, mel og kaker! Senere, f.eks på 90-tallet var også komper noe som var populært på auksjon.

Så foreningen har gjennom mange år samlet inn mye penger til misjonen. Både gjennom basarer og trofast

Mo eldre kvinneforening 2022.

givertjeneste på foreningsmøtene. Og dermed fått være med i en større sammenheng, misjonens store sak.

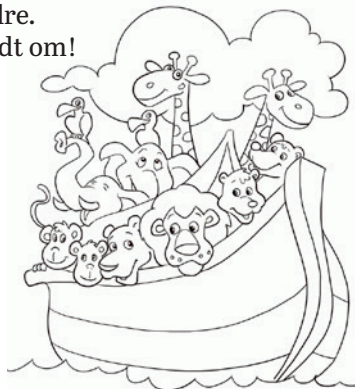
*De samles ofte med bønn og sang
Og på basarer så mang en gang
Auksjon og lodd salg..
Misjonens beste
Var hjertets trang.
"Din rikssak, Jesus, være skal
vår største herlighet.
Takk at vi også fikk ditt kall
og skal få være med".*

Anne Liv Baltzersen

BARNESIDA

Hei. Håper du har en fin sommer. Her kommer noen gåter du kan prøve deg på, eller du kan bruke de til å spørre ut andre. Svarene står under. Ikke kikk før du har tenkt deg godt om!

1. Hvilken fugl har ikke nebb?
2. Hva blir vått mens det tørker?
3. Hva går opp og ned, men beveger seg aldri?
4. Hvis du tok to epler fra en haug med sju epler, hvor mange ville du ha?
5. Hvor mange dyr tok Moses med seg i arken?
6. Hvor mye jord er det i et hull som er 5 meter bredt og 4 meter dypt?
7. Hvis du var i et løp og passerte personen på 2.plass, hvilken plass ville du ha?

Fargelegg:

VITSEHJØRNET:

Lille Lise var hos legen og skulle vaksineres.
- hvilken arm vil du jeg skal stikke i?
- helst i mamma sin!

Læreren: Ole, kan du nevne en by i utlandet?
Ole: ja, hvilken da?

To svensker gikk på en strand, da sa den ene: "Se, en død måke." Så ser den andre opp i lufta og sier: " hvor hen?"

- Søsteren min synes jeg er nysgjerrig.
- Hvordan vet du det? Har hun sagt det?
- Nei, det stod i dagboka hennes.

SOMMERQUIZ

Bibelsens geografi.

1. Hvem bygget den første byen og hva het den ?
2. På hvilket fjell ble Salomos tempel bygget ?
3. I hvilken by vokste Jesus opp ?
4. Hva het fjellet der Moses mottok de ti bud ?
5. I hvilken by bodde syersken Tabita som Peter oppreiste fra det døde ?

8. Hva het svigerfar til Moses ?

9. Hvem var den førstefødte av Esau og Jacob ?
10. Hvem var far til Sem, Kam og Jafet ?

Jesus.

11. Hvem var Jesu mor og pleiefar ?
12. Hvem gav beskjed om hva Jesus skulle hete før han ble født ?
13. Hvor gammel var Jesus da han satt sammen med de skriftlærde i tempelet og samtalte med dem?
14. Hvorfor måtte Josef og Maria flykte til Egypt med Jesusbarnet?

15. Hva het de tre kvinnene som er nevnt i Jesu ættetavle ?

Ja og nei spørsmål.

16. Ble Abraham mer enn 150 år ?
17. Var det 10 mennesker i Noas ark ?
18. Var Paulus lege ?
19. Har Salomo skrevet noen av salmene i bibelen ?
20. Var Peter og Andreas brødre ?

Spørsmål og svar er hentet fra « Den store Bibelspørreboken » av Jostein Janøy.

Navn i Det Gamle Testamentet.

6. Hva het den tredje sønnen til Adam og Eva ?
7. Hvem var far til David ?

Svar : 1. Kain bygget byen Hanok som ble oppkalt etter hans sønn. • 2. På Moria. • 3. Nasaret. • 4. Sinai fjellet. • 5. Joppa eller Jaffa. • 6. Set. • 7. Isai. • 8. Jetro. • 9. Esau var den førstefødte. • 10. Noa. • 11. Maria og Josef. • 12. Engelen Gabriel. • 13. 12 år. • 14. Fordi Herodes ville drepe barnet. • 15. Tamar, Rahab og Ruth. • 16. Ja. • 17. Nei. • 18. Nei – teltmaker. • 19. Ja – Salme 72. • 20. Ja.

Kragerø & Drangedal
Begravelsesbyrå
– etablert 1960 –

Verdighet ved livets slutt

www.bkd.no

Vakttелефон hele døgnet, 7 dager i uken: 35 98 21 94

TRAFO
arkitektur

www.trafoarkitektur.no

Løsning på gåter på barnesida: 1. Sommerfuglen 2. Håndkle 3. Temperaturen 4. To epler (de du tok) 5. Ingen (det var Noah) 6. Ikke noe 7. Andre plass

BARLAND
BYGGTlf. 94 89 76 09
post@barlandbygg.no
www.barlandbygg.no**SPAREBANKEN
SØR****SKAGERAK TREPLEIE**

- Trepleie • Trefelling • Stubbefresing
- Vedlikehold av grøntanlegg
- Landskapspleie • Skogkultur

PEDER AARØ

Tlf. 90 76 15 76 KRAGERØ

www.skagerak-trepleie.no

Lars Dobbe: 906 58 905 • lars@vive.no

Vi arbeider med;
f VENTILASJON, INNEKLIMA, VARME OG ENØK

Vi gir deg Kvalitet & Erfaring

SKILBREI BYGG A/S90 73 26 34
ingemund.skilbrei@kebas.no**SKAGERRAK SPAREBANK****LINKJENDAL
BILFORRETNING AS**

- Det komplette bilsenter -

Gamle Sørlandske 74, 3766 Sannidal. Tlf. 35 98 68 50
post@linkjendal.no • www.linkjendal.no**Direktesalg
GRAVSTEINER**

Tlf. 35 99 04 04 • Fax 35 99 83 44

Salg nye og brukte biler • Reparasjon av lette og
tunge kjøretøy • Hydraulikkslanger • Valvoline
oljeprodukter • Batterier • Dekk • Rekvisita**Sannidal Auto as**

Tlf. 35 99 07 34 • post@sannidauto.no • www.sannidauto.no

Terje Pedersen Tlf: 901 36 115
terje.flisogmur@gmail.com**Sannidal Bilverksted og bensinstasjon**www.sannidal-bilv.no • post@sannidal-bilv.no
Tlf. 35 98 65 00**VOLVO****Sjekk Punkt**
SERVIS**DRANGEDAL
SPAREBANK**

www.drangedalsparebank.no

DØPTE:

20.03.22 Alfred Wåsjø Hals
20.03.22 Peder Gundersen Roholt
22.05.22 Gustav Paus Bærstad
22.05.22 Viljar Alexander Danielsen
29.05.22 Vilde Fredriksen
29.05.22 Selma Kirstine Musikka Hammerstad
29.05.22 Thelma Hindahl Pedersen
29.05.22 Sofie Rønning Einertsen

VIGDE:13.05.22 Hanne Elise Blankenberg
og Magnus Hartveit**DØDE:**

14.02.22 Jessie Mostad f. 1933
21.02.22 Nils Halvor Nilsen f. 1943
22.02.22 Lars Jacob Moe f. 1939
24.03.22 Finn Bjørnsvik f. 1941
01.04.22 Ivar Skarvang f. 1926
10.04.22 Ragnhild Marie Brekka f. 1940
14.04.22 Arthur Solli f. 2022
02.05.22 Ingrid Helene Sletteberg f. 1934
08.05.22 Torunn Sørдалen f. 1951

Sannidal kirke og menighet på nett:

www.sannidalkirke.no**www.kragerokirkene.no****Følg oss også på Facebook.****Vi er her.
Alltid****22 40 00 40 • kirkens-sos.no****SANNIDAL****MENIGHETSBLAD****Utgitt av Sannidal menighetsråd****Redaksjonskomite:**Dan Lyngmyr, tlf. 980 36420
dan@getmail.noNils Jul Lindheim, tlf. 416 76366
lindheim@online.noAnne Liv Baltzersen, tlf. 926 96543
baltzersen59@gmail.comKari Skarvang, tlf. 416 33056
kari.skarvang@hotmail.comKontonr. til menighetsbladet
2655 01 39617**Menighetskontor for Sannidal og
Helle sokn**Kirkestua, Gamle Sørlandske 23,
3766 Sannidal**Kontortid menighetssekretær:**Mandag og torsdag fra
kl. 08.00 - 15.30

Telefon : 35 99 21 97

E-post: sannidal@kragerokirkene.no

Sannidal sokn

Sokneprest:

Sigridur Thordardottir, tlf. 457 87 278

Organist:

Robert Czyz. Tlf. 992 71 514

Kirketjener/kirkegårdsarbeider:

Palmar Moltu. Tlf. 920 59 259

Svein Jonny Blankenberg Larsen

Tlf. 473 03 127

Klokker og menighetssekretær:

Kari Skarvang. Tlf. 35 99 21 97

Tlf. 416 33 056

Menighetsarbeider:

Stig Bråtane Lemvik. Tlf. 958 15211

Velkommen til gudstjeneste!

Sannidal sokn

JULI

3. juli: 4. s. i *treenighetstiden*
Sannidal kirke kl.11.00
Gudstjeneste.
Sigrid Thordardottir.
Offer til menighetsarbeidet

24. juli: 7. s. i *treenighetstiden*
Sannidal kirke kl.11.00
Gudstjeneste.
Sigrid Thordardottir.
Offer til Kirkens SOS i
Telemark

31. juli: 8. s. i *treenighetstiden*/
Olsok
Sannidal bygdetun kl.11.00
Olsokgudstjeneste.
Sigrid Thordardottir.
Offer til menighetsarbeidet

AUGUST

7. august: 9. s. i
treenighetstiden
Sannidal kirke kl. 11.00
Gudstjeneste.
Sigrid Thordardottir.
Offer til Stiftelsen Skjærgårds

21. august: 11. s. i
treenighetstiden
Sannidal kirke kl. 11.00
Gudstjeneste.
Harald Gulstad.
Offer til KRIK

SEPTEMBER

4. september: 13. s. i
treenighetstiden
Sannidal kirke kl. 11.00
Jubileumsgudstjeneste.
Sannidal kirke 250 år
Sokneprest Sigrid
Thordardottir
Prost Trond Engnes
Biskop Stein Reinertsen
Innvielse av nytt orgel.
Musikk ved KvARTpå4.
Offer til menighetsarbeidet

18. september: 15. s. i
treenighetstiden
**Fjordglimt leirsted kl.
11.00**
Gudstjeneste ifm.
konfirmanthelg
Sigrid Thordardottir
Offer til Fjordglimt Leirsted

25. september: 16. s. i
treenighetstiden
Sannidal kl. 11.00
Friluftsgudstjeneste ifm.
Speidernes natursti
Sigrid Thordardottir

OKTOBER

2. oktober: 17. s. i
treenighetstiden.
Sannidal kirke kl. 11.00
Høsttakkefest.
Ole Martin Sandland
Konfirmantpresentasjon v/
Stig Bråtane Lemvik
Offer til Prosjekt Etiopia
NMS

Med forbehold om endringer